Lietas Nr.C29 6469 12

Lietas Nr. C 1201-14/24

2014.gads

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2014.gada 12.martā

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa

tiesnese I.Ušakova

ar sekretāri R.Krasnogolovu,

piedaloties prasītājai /pers. A/, zv.advokātei I.Putenei, atbildētāju /pers. B/ un /pers. C/ pārstāvim /pers. D/,

izskatīja atklātā sēdē civillietu /pers. A/ un /pers. E/ prasībā pret /pers. B/ un /pers. C/ par dzīvojamās telpas īres līguma izbeigšanu, izlikšanu no dzīvojamās telpas un parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2012.gada 2.maijā /pers. A/ un /pers. E/ (turpmāk arī prasītāji) cēluši Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā prasību pret /pers. B/ un /pers. C/ (turpmāk arī atbildētāji) par dzīvojamās telpas īres līguma (īres tiesisko attiecību) izbeigšanu un izlikšanu no dzīvojamās telpas bez citas dzīvojamās platības ierādīšanas.

Prasībā norādīti tālāk minētie argumenti.

Prasītājiem katram pieder ? domājamā daļa namīpašuma /adrese/, kadastra Nr./numurs A/. Īpašuma tiesības reģistrētas zemesgrāmatā.

Atbildētāji un nepilngadīgais /pers. F/ deklarēti /adrese/ un aizņem dzīvokli ar kopējo platību 68,9 kv.m., par kuru nav maksājuši īres, pamatpakalpojumu un papildpakalpojumu maksu par 2005.gada aprīli un no 2010.gada decembra līdz prasības iesniegšanas dienai.

Kopējais parāds uz 2012.gada 30.aprīli ir LVL 1333,57.

Atbildētāji ir brīdināti ar paziņojumu ierakstītā vēstulē 2011.gada 28.decembrī. Šo brīdinājumu atbildētāji nav saņēmuši, jo dzīvoklī nedzīvo. Tā kā īrnieku atrašanās vieta nav zināma, 2011.gada 29.decembrī atbildētāji laikrakstā „Latvijas Vēstnesis" ar sludinājumu tika brīdināti, ka sakarā ar parādu tiks sniegta prasība tiesā par dzīvojamās telpas īres līguma izbeigšanu un izlikšanu no dzīvokļa, kā arī īres un pamatpakalpojumu parāda piedziņu.

Atbildētāji ar prasītājiem īres līgumu slēgt ir atteikušies. Prasītāju rīcībā nav īres līguma par /adrese/, izīrēšanu atbildētājiem, jo atbildētāji /adrese/, dzīvojuši pirms prasītāju īpašuma tiesību reģistrācijas zemesgrāmatā.

Prasītāji lūdza izbeigt dzīvojamās telpas īres līgumu (īres tiesiskās attiecības) par dzīvokli /adrese/, ar /pers. B/, /pers. C/ un /pers. F/ un izlikt viņus kopā ar visām no viņiem atkarīgām personām un mantām bez citas dzīvojamās platības ierādīšanas, piedzīt no atbildētājiem visus tiesas izdevumus.

Prasība pamatota ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 28.pantu.

[2] Paskaidrojumos uz prasību atbildētāji, norādījuši tālāk minētos argumentus.

Nav strīda par to, ka 1993.gada 17.maijā starp atbildētāju /pers. B/ un Rīgas Latgales priekšpilsētas DZER Nr.32 tika noslēgts beztermiņa īres līgums, saskaņā ar kuru īrnieki pieņēmuma beztermiņa lietošanā dzīvokli Nr.9, ar kopējo platību 68,90 kv.m.

namīpašumā, kas atrodas /adrese/. Minētajā dzīvoklī kopā ar /pers. B/ ir deklarēti arī atbildētāji – dēls /pers. C/ un mazdēls /pers. E/. Tā kā rakstveidā noformētais īres līgums ir noslēgts pirms nama denacionalizācijas, saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 8.pantu, šis līgums (ja vien nav beidzies tā termiņš) ir saistošs arī jaunajam īpašniekam. Tāpat dzīvojamās telpas īres līgums saglabā savu spēku, mājas īpašnieka maiņas gadījumos.

Pēc denacionalizācijas namīpašuma /adrese/ ir nomainījušies vairāki īpašnieki, bet ne no viena, tai skaitā arī no prasītājiem, netika saņemts uzaicinājums noslēgt jaunu dzīvojamo telpu īres līgumu, nerunājot par īres līguma projektu savstarpējai apspriešanai. Tā kā prasītāju apgalvojums, ka atbildētāji ir atteikušies noslēgt jaunu līgumu ar prasītājiem, neatbilst patiesībai. Turklāt, prasītāji īres līgumu, kas tika noslēgts pirms nama denacionalizācijas, uzrādīja namīpašniekiem un namīpašnieki paņēma šī līguma kopiju no /pers. B/.

Atbildētāji neatzīst prasībā minēto parāda summu, kā arī nepiekrīt prasītāju apgalvojumiem, ka nav maksājuši par pamata un papildpakalpojumiem. Apliecinājums tam, ka atbildētāji ir maksājuši, ir maksājuma uzdevumi, kuros norādīts saņēmējs un maksājuma mērķis. Prasītāja slēdza bankas norēķinu kontu un naudu skaitīja atpakaļ. Prasītāji atteicās pieņemt maksājumus jebkādā citā veidā, izņemot skaidrā naudā. Kaut arī savā vēstulē prasītāji norādījuši, ka iespējams pieteikties trīs dienas iepriekš un saskaņot laiku gadījumā, ja nav iespējams noteiktajā laikā ierasties un samaksāt, tas lietas būtību nemaina. Stingri uzspiežot tikai vienu samaksas veidu, tiek ierobežota iespēja maksāt rēķinus īrniekiem izdevīgā laikā un vietā. Katram apsaimniekotājam ir norēķinu konts, un īrniekiem nav jāizdabā prasītāju vēlmēm, kā maksāt.

Darba specifikas dēļ atbildētāji bieži izceļo no Latvijas. Līdz ar to ierašanās konkrētajā laikā un vietā, ir nepatīkama un apgrūtināta. Tā kā šajā jautājumā netika rasts kompromiss, atbildētāji griezās Rīgas pilsētas Īres valdē, kas ieteica atvērt mērķa kontu, lai būtu iespējams šajā kontā katru mēnesi ieskaitīt maksājumus. Katru mēnesi šajā kontā tiek ieskaitīts ikmēneša maksājums par dzīvokli. Prasītāji tika informēti un lieliski zina par šī konta esamību un uzkrājumu tajā, taču atteicās nosaukt sava norēķinu konta numuru, lai būtu pamats prasībai par atbildētāju ļaunprātīgu nemaksāšanu un izlikšanu no dzīvojamās platības. Nepieņemot šos maksājumus, prasītāja rīcība ir apzināti kaitnieciska.

Starp prasītājiem un atbildētājiem ir strīds par īres maksas lielumu. Dzīvojamās mājas īpašuma tiesību maiņa, ja tā notiek darījuma vai mantošanas rezultātā, pati par sevi nav tiesisks pamats īres maksas paaugstināšanai. Prasītājiem rakstveida brīdinājums par īres maksas paaugstināšanu bija jāiesniedz īrnieka vismaz sešus mēnešus pirms plānotās īres maksas paaugstināšanas, ja vien īres līgumā nav noteikts citādi, un tam jābūt pamatotam. Ja vienošanās par īres līguma noteikumiem un par īres maksas grozīšanu netiek panākta, strīds izskatāms tiesā. Ja īpašnieks tiesā iesniedzis prasības pieteikumu, īrniekam noteikti jāsniedz tiesai savi paskaidrojumi, ka arī pretprasība, ja tam ir pamats. Šīs darbības netika veiktas, jo namīpašnieki vēlējās saņemt naudu, bet līgumiskās attiecības nevēlējās sakārtot. Atbildētāji namīpašumā īrēja dzīvokli likumīgi, saskaņā ar dzīvojamo telpu īres beztermiņa līgumu, kas ir saistošs tiesību pārņēmējiem, t.i., prasītājiem.

Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.^{3} panta trešās daļas 3.punktā noteikts, ka īrniekam ir tiesības rakstveidā saņemt informāciju par maksas pakalpojumiem, apmēru un tās aprēķināšanas metodiku. Rēķinos ir tikai rakstītas summas un nav nekādu skaidrojumu, vienību par ko tika rēķināts. Arī īres maksa dažādos mēnešos atšķiras. Tā piemēram vienā no izrakstītajiem rēķiniem par 2007.gada janvāra mēnesi īres maksa LVL 103,35, bet īres maksa par 2012.gada marta mēnesi ir LVL 57,88. Prasītāju pieprasītajai īres maksai nav finansiālā pamatojuma. Civillikuma 2122.pants noteic, ka īres maksai jābūt noteiktai, un tā nedrīkst atkarāties no vienas puses iegribas. Atbildētāji pēc pašu iniciatīvas sāka maksāt lielāku īres summu mēnesī no LVL 25 līdz LVL 52, tādējādi izrādot savu labu gribu, cerībā, ka namīpašnieks sāks veikt elementārus nama apsaimniekošanas darbus. /adrese/ arvien nav karstā ūdens un nav apkures, kas ir paredzēts īres līgumā, šie apstākļi spiež atbildētājus uzturēties citās telpās, lai padarītu dzīvošanu ar mazu bērnu komfortablu. Atbildētāji šajā dzīvoklī pastāvīgi nedzīvo.

Saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 41.panta noteikumiem izīrētāja pienākums ir pārrēķināt dzīvojamās telpas īres maksu un maksu par pakalpojumiem, ja dzīvojamās telpas lietošana un pakalpojumi nav nodrošināti atbilstoši dzīvojamās telpas īres līguma nosacījumiem, kā arī dzīvojamās mājas (dzīvojamās telpas) tehniskās ekspluatācijas noteikumiem.

Saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 42.panta noteikumiem īrnieka pienākums ir uzturēt viņa aizņemto dzīvojamo telpu pienācīgā kārtībā un veikt šīs telpas kārtējo remontu. Atbildētāji ir veikuši dzīvokļa remontu, tai skaitā vannas istabu aprīkojuši ar boileri, virtuvi iekārtojuši ar iebūvētu virtuves tehniku. Dzīvoklis ir aprīkots ar elektriskajiem sildītājiem, jo namā nav apkures, un arī ar grīdas segumiem, lai saglabātu siltumu dzīvoklī.

Saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īris" 40.pantu izīrētāja pienākums ir nodot īrniekam dzīvojamo māju (dzīvojamo telpu) ar visiem tās piederumiem tādā stāvoklī, lai īrnieks varētu dzīvojamo māju (dzīvojamo telpu) lietot un iegūt no tās visu to labumu, kādu viņam saskaņā ar dzīvojamās telpas īres līgumu ir tiesības saņemt Prasītājiem tika izteikts piedāvājums dzīvoklī ielikt pakešlogus, jo esošie logi ir sliktā tehniskā stāvoklī. Prasītāji šo atbildētāja iniciatīvu par jaunajiem logiem neatbalstīja. Tā kā namā nav ne apkures, ne karstā ūdens un papildpakalpojumiem pieejami tikai elektrība un atkritumu izvešana, atbildētāji bija gatavi saņemt kompensāciju un atbrīvot šo dzīvojamo platību. Prasītāji šo atbildētāja ierosinājumu ignorēja.

Tā kā atbildētāji neatzīst pret viņiem celto prasību, viņi neatzīt arī prasību par visu tiesas izdevumu piedzīšanu no viņiem.

Atbildētāji lūguši tiesu izvērtēt visus apstākļus, jo atbildētāji ir maksājuši ikmēneša maksājumus, prasītāji rīkojušies ļaunprātīgi, jo apzināti nav pieņēmuši atbildētāju pārskaitīto naudu, prasītāju pieprasītajai īres maksai nav finansiāla pamatojuma, izrakstītajos rēķinos nav norādīts, kā tiek aprēķinātas konkrētās naudas summas.

[3] Atsauksmē prasītāji norādījuši tālāk minētos argumentus.

Pēc īpašuma reģistrācijas zemesgrāmatā prasītāji ir vērsušies pie atbildētājiem ar priekšlikumu noslēgt jaunu īres līgumu, taču, tā kā atbildētāji nepiekrita īres līguma noteikumiem, ko piedāvāja prasītāji, jaunu īres līgumu nebija iespējams noslēgt. Atbildētāju ar namu pārvaldi noslēgto līgumu saņēmuši ar tiesas starpniecību.

2011.gada 27.jūnijā Rīgas domei adresētajā iesniegumā atbildētājs raksta, ka tā kā jaunu līgumu, sev neizdevīgu – terminētu līgumu, nav noslēdzis, iespējams, ka mājas šī brīža saimnieki vēlās no atbildētāja kā īrnieka atbrīvoties. Minētais apliecina, ka prasītāji ir piedāvājuši noslēgt jaunu īres līgumu, bet atbildētājs atteicies to darīt.

Prasītājiem nav saprotams, no kādām pozīcijām veidojusies maksātā summa LVL 52,52 (īres maksa vai komunāliem maksājumi).

Prasītāji izteica vēlēšanos ar 2007.gada janvāri paaugstināt īres maksu – LVL 1,50 par 1 kv.m. mēnesī, līdz ar to no 2007.gada 11.februārī izrakstītajā rēķinā – faktūrā 2007.gada janvārī aprēķināta īres maksa 68,9 kv.m.x LVL 1,50= LVL 103,35. Atbildētāji nesamaksāja norādīto summu, tādēļ prasītāji uzskatīja, ka atbildētāji nav piekrituši īres maksas paaugstināšanai. To apliecina arī atbildētāju iesniegtais 2011.gada 12.marta rēķins, kurā prasītāji īres maksu par 2011.gada martu aprēķinājuši 68,9 kv.m.x LVL 0,84 =LVL 57,88.

A r 2004.gada 20.decembra likumu īres likuma grozījumos noteica, ka maksimālais īres maksas apmērs 2005.gadā nedrīkst pārsniegt LVL 0,60, 2006.gadā – LVL 0,72 un 2007.gadā – LVL 0,84 par vienu kvadrātmetru mēnesī. Paziņojums par īres maksu 2005., 2006. un 2007.gadam nosūtīts atbildētājiem 2005.gada 4.februārī, ierakstītā vēstulē, kuras kopija atrodas lietā.

Sakarā ar to, ka nama /adrese/ īrnieki nebija norēķinājušies par apkuri un karsto ūdeni, izveidojās parāds par piegādāto siltumenerģiju. 1996.gadā namam tika tika atslēgta siltumpadeve. Prasītāji savas īpašuma tiesības zemesgrāmatā nostiprinājuši 2002.gada 28.janvārī. Civillikuma 1895.pants noteic, ka visas saistību tiesības, kuras nav noteikti izņemtas no noilguma ietekmes un kuru izlietošanai nav likumā noteikti īsāki termiņi izbeidzas, ja tiesīgā persona tās neizlieto desmit gadu laikā. Atbildētāji nav vērsušies ar prasību pēc centralizētās siltumapgādes, kas varētu būt saistīts ar atbildētāju grūtībām vai nevēlēšanos maksāt par pašlaik noteikto īres maksu un maksu par komunālajiem pakalpojumiem, kas ir aptuveni LVL 80 mēnesī, bet maksa tikai par centralizēto siltumapgādi ziemā varētu krietni pārsniegt šo summu. Atbildētāji paskaidroja tiesai, ka dzīvoklī ir uzstādīts elektriskais boileris, bez tam dzīvoklī ir alternatīvā apkure – krāsns.

Dzīvoklī, kuru aizņem atbildētaji 2004.gadā tika uzstādīts ūdensskaitītājs. Atbildētāji nav ziņojuši ik mēnesi skaitītāja rādījumus, kā arī nav norēķinājušies par izlietoto ūdeni. Turklāt skaitītāja derīguma termiņš ir beidzies.

Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 9.pants paredz, ka nepilngadīgā bērna iemitināšanai viņa vecāku īrētajā dzīvojamā telpā pārējo tajā dzīvojošo pilngadīgo ģimenes locekļu piekrišana nav nepieciešama, bet par to rakstveidā informējams izīrētājs. Atbildētāji izīrētajus neinformēja par /pers. E/ reģistrāciju, iespējams, nevēloties maksāt par komunālajiem pakalpojumiem.

Likums neparedz, ka veidu kādā īres maksa un maksa par komunālajiem pakalpojumiem tiks maksāta, nosaka īrnieks. Likumā noteikts, ka izīrētājam ir jānorāda īrniekam, kur, kad un kādā veidā īres maksa un maksa par komunālajiem maksājumiem ir jāmaksā. To norāda īres līgumā kā papildu nosacījumu. Ja šādi nosacījumi īres līgumā nav norādīti, tad izīrētāja pienākums ir paziņot īrniekam par īres maksāšanas kārtību. Prasītāji ir izteikuši vēlēšanos saņemt maksu par īri un komunālajiem pakalpojumiem skaidrā naudā ar stingrās uzskaites kvītīm atbildētājiem izdevīgā laikā dzīvesvietā /adrese/.

[4] Atbildētāji iesnieguši paskaidrojumus, kuros norādījuši talāk minēto.

Iesniegumā Īres valdei nav norādīts, ka prasītāji būtu piedāvājuši noslēgt jaunu īres līgumu un to būtu apsprieduši ar atbildētājiem, bet gan tas, ka atbildētāji nevēlās noslēgt sev nelabvēlīgu līgumu ar prasītājiem, kuru darbība vērsta pret atbildētājiem, meklējot iemeslus atbildētāju izlikšanai no dzīvojamās platības. Pierādījumi tam, ka atbildētāji tika nosūtīts uzaicinājums tikties, lai savstarpējās pārrunās vienotos par jauna īres līgum noslēgšanu, nav iesniegti.

Prasītāji necenšās rast kompromisu viselementārākajos jautājumos, kā, piemēram, maksājumu pārskaitīšanu prasītājiem, izmantojot bankas kontu.

Atbildētāji paši pēc savas iniciatīvas sāka maksāt lielāku īres maksu mēnesī, no LVL 25 līdz LVL 52, tādējādi izrādot savu labo gribu, cerībā, ka namīpašnieki sāks veikt elementārus nama apsaimniekošanas darbus.

Likuma „ Par dzīvojamo telpu īri" $11.^3$ panta trešās daļas 3.punkts noteic, ka īrniekam ir tiesības rakstveidā saņemt informāciju par maksas par pakalpojumiem apmēru un tās aprēķināšanas metodiku. No lietā esošajiem rēķiniem redzams, ka tajos ir norādītas tikai summas, nav nekādu skaidrojumu, vienību, kā veikts aprēķins. Atbildētāji uzskata, ka īrniekiem nav pašiem jāaprēķina, cik viņiem jāmaksā, proporcionāli kopējo summu, sadalot uz katru dzīvokli.

Tā kā atbildētājs /pers. C/ ir dzīvokļa Nr.9, /adrese/, īrnieks, viņam ir tiesisks pamats deklarēt šajā dzīvesvietā savu dēlu /pers. E/. Prasītājiem ir bijusi iespēja pārrēķināt maksu par atkritumu izvešanu, ūdensapgādi un kanalizāciju. Turklāt no lietas mmateriāliem redzams, ka daļa no tiem aprēķināta pirms /pers. E/ piedzimšanas.

[5] 2013.gada 20.septembrī prasītāji papildinājuši prasību, norādot talāk minēto.

Sakarā ar to, ka atbildētāji ilgstoši nav maksājuši par telpu īri un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem, prasītāji vēlās papildināt prasību.

Atbildētāju parāds uz 2013.gada 31.oktobri ir LVL 2858,61.

Prasītāju rīcībā nav dokumenta, kas apstiprina to, ka tika veikta samaksa par īri un komunālajiem pakalpojumiem par 2005.gada aprīli.

Prasītāji lūdz piedzīt no atbildētājiem par labu prasītājiem parādu par īri un komunālajiem pakalpojumiem Ls 2858,61.

Noteikt prasītājiem tiesības saņemt no atbildētājiem likumiskos 6% gadā no kavētā maksājuma par laika posmu līdz sprieduma izpildei un piedzīt tiesas izdevumus.

Prasības papildinājumi pamatoti ar Civillikuma 1587., 1590., 1669., 1670., 1671. Un 2141.pantu, likuma „ Par dzīvojamo telpu īri" IV nodaļu.

[6] 2013.gada 20.novembrī atbildētāji iesnieguši papildinājumus paskaidrojumiem, kuros norādījuši tālāk minēto.

Atbildētāji jau iepriekš norādīja, ka prasītāji slēdza savu bankas norēķinu kontu un atbildētāju iemaksāto naudu par īri un komunālajiem pakalpojumiem atgrieza atbildētajiem. Prasītaji atteicās pieņemt maksājumus jebkādā citā veidā, tikai skaidrā naudā, kas samaksāta prasītājiem personīgi. Atbildētajiem šāda prasītāju pozīcija nav saprotama, jo elektroniskie pārskaitījumi ir ērtāki un vienkāršak veicami.

Katru mēnesi mērķa konta tiek ieskaitīts ikmēneša maksājums par dzīvokli. Prasītāji ir informēti un lieliski zina par šī konta esamību un tajā esošo uzkrājumu. Prasītāji kategoriski atsakās nosaukt sava norēķinu konta numuru, lai būtu pamats atbildētāju izlikšanai par ļaunprātīgu nemaksāšanu. Prasītāja apgalvojumi, ka šī nauda tiek uzkrāta, kādam pirkumam ir absurdi. Svarīgakais šajā situācijā ir tas, ka prasītāji nav izteikuši vēlmi saņemt naudu no šī konta. Ja no prasītaju puses būtu izteikta tāda griba, viņiem nebūtu nekādu šķēršļu saņemt naudu no šī kontā. Norāda, ka šis krājkonts nav pieejams citām personām.

Līdz šim brīdim starp prasītājiem un atbildētājiem nav noslēgts jauns dzīvojamo telpu īres līgums un pastāv strīds par īres maksas lielumu. Tādējādi nav skaidrs, kādā veidā prasītāji var uz neesoša īres līguma pamata pieprasīt konkrētu īres maksu.

Dzīvojamās mājas īpašuma tiesību maiņa, pati par sevi nav tiesisks pamats īres maksas paaugstināšanai. Prasītāji nav sūtījuši atbildētājiem rakstveida brīdinājumu par īres maksas paaugstināšanu, kas iesniedzami īrniekam vismaz sešus mēnešu pirms plānotās īres maksas paaugstināšanas, ja vien īres līgumā nav noteikts citādi, un tam jābūt pamatotām. Prasītāji nav izteikuši piedāvājumu atbildētajiem noslēgt jaunu īres līgumu. Atbildētajiem nav saprotams prasītāju formulējums „īres maksas lielums, ko es vēlos saņemt no īrniekiem, ir LVL 0,48, jo tie ir noteiktie īres maksas griesti" . Prasītāju vēlme saņemt šo summu nav pamatota ar konkrētiem nepieciešamajiem izdevumiem un paskaidrojumiem. Atbildētāji denacionalizētajā namīpašumā īrēja un īrē dzīvokli likumīgi, saskaņā ar dzīvojamo telpu beztermiņa līgumu, kas ir saistošs tiesību pārņēmējiem – prasītājiem. Starp pusēm nav noslēgta neviena rakstiska vienošanās, saskaņā ar kuru atbildētājiem būtu jāmaksā lielāka summa par izīrējamās platības vienu kvadrātmetru.

Likuma „ Par dzīvojamo telpu īri" $11.^3$ panta trešās daļas 3.punkts noteic, ka īrniekam ir tiesības rakstveidā saņemt informāciju par maksas par pakalpojumiem apmēru un tās aprēķināšanas metodiku. No lietā esošajiem rēķiniem redzams, ka tajos ir norādīta tikai kopējā summa, nav nekādu skaidrojumu, kādā veidā šīs aprēķins veikts.

Atbildētāji neatzīst prasītāju norādītajai parāda summai LVL 2858,61 un no šīs summas izrietošo likumisko procentu piedzīšanai, jo starp pusēm nav noslēgts īres līgums, nav panākta savstarpējā vienošanās par īres maksas paaugstināšanu tādā apmērā, kā to pieprasa prasītāji.

[7] 2014.gada 31.janvārī prasība papildināta, norādot, ka uz 2014.gada 28 februāri parāda summa ir pieaugusi par LVL 337,40 vai par EUR 480,08, lūgts piedzīt papildus parādu EUR 480,08.

[8] Tiesas sēdē prasītāja prasību uzturēja uz prasībā norādītajiem argumentiem un pamata lūdza apmierināt.

Atbildētāju pārstāvis prasību neatzina, lūdza noraidīt.

Motīvu daļa

[9] Pārbaudījusi un novērtējus lietas materiālus kopsakarā ar prasību, noklausījusies paskaidrojumus un, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

[9.1] Kā atzīts tiesību doktrīnā, civiltiesiskajā strīdā pusēm ir pretējas intereses un viedokļi un katra puse cenšas pārliecināt tiesu par noteiktu tiesisko attiecību un juridiski nozīmīgu faktu esamību vai neesamību. To var panākt ar pierādījumiem un pierādīšanu *(A.Līcis. Prasības tiesvedība un pierādījumi. Prof. K.Torgāna zinātniskajā redakcijā. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2003, 62.lpp.).*

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 92.pantu pierādījumi ir ziņas, uz kuru pamata tiesa nosaka tādu faktu esamību vai neesamību, kuriem ir nozīme lietas izspriešanā. Savukārt šā likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 97.panta pirmajai daļai tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz

tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem. Savukārt šā panta trešā daļa noteic, ka tiesai spriedumā jānorāda, kādēļ tā vienam pierādījumam devusi priekšroku salīdzinājumā ar citu pierādījumu un atzinusi vienus faktus par pierādītiem, bet citus - par nepierādītiem.

[9.2] Civillikuma 1401.pants noteic, ka saistību tiesības ir tādas tiesības, uz kuru pamata vienai personai – parādniekam – jāizdara par labu otrai – kreditoram – zināma darbība, kam ir mantiska vērtība.

Saskaņā ar Civillikuma 1402. pantu saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Civillikuma 1511.pants noteic, ka līgums plašākā nozīmē ir ikkatra vairāku personu savstarpēja vienošanās par kādu tiesisku attiecību nodibināšanu, pārgrozīšanu vai izbeigšanu. Līgums šaurākā, šeit pieņemtā nozīmē ir vairāku personu savstarpējs ar vienošanos pamatots gribas izteikums, kura mērķis ir nodibināt saistību tiesību (1401.p.).

Civillikuma 1587.pants noteic, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējiem pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Civillikuma 2112.pants noteic, ka noma vai īre ir līgums, ar ko viena puse piešķir vai apsola otrai par zināmu nomas vai īres maksu, kādas lietas lietošanu. Līgums, ar kuru piešķir vai apsola augļu nesējas lietas lietošanu augļu ievākšanai no tās, ir noma, bet ikviens cits lietošanas piešķīruma līgums - īre. (piezīme: Sevišķi noteikumi par izīrētajām telpām atrodas likumā par dzīvojamo telpu īri).

Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 2.pants noteic, ka dzīvojamās telpas īre ir dzīvojamās telpas lietošanas tiesību nodošana citai personai par maksu [..]. Savukārt minētā likuma 12.panta pirmā daļa noteic, ka dzīvojamās telpas īres maksa maksājama dzīvojamās telpas īres līgumā noteiktajos termiņos, trešā daļa – ka maksa par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu, maksājama normatīvajos aktos vai dzīvojamās telpas īres līgumā noteiktajos termiņos un kārtībā. Atbilstoši likuma „Par dzīvojamo telpu īri" $11.^3$ panta 1.punktam dzīvojamās telpas īres līgumā nosakāmi tie pakalpojuma veidi, kurus dzīvojamās telpas lietošanas laikā saņem īrnieks: pamatpakalpojumi, kuri nesaraujami saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu (apkure, aukstais ūdens, kanalizācija un sadzīves atkritumu izvešana).

No lietā iesniegtā 1993. gada 17.maijā noslēgtā Dzīvojamās telpas īres tipveida līguma (lietas lapa 68), redzams, ka starp Rīgas Latgales priekšpilsētas DZER Nr.32 un /pers. B/ noslēgts Dzīvojamās telpas Nr.9 (68,85 kv.m.), /adrese/, beztermiņa īres līgums.

Īres līguma 2.2. punkts noteic, ka īrnieks apņemas savlaicīgi kārtot dzīvokļa īres maksu un maksu par komunālajiem pakalpojumiem. Dzīvokļa īres maksas un maksa par komunālajiem pakalpojumiem maksājama par katru mēnesi ne vēlāk kā tā paša mēneša 20 datumā. 4.punkts noteic, ka īrnieka ģimenes locekļiem, kas dzīvo kopā ar īrnieku, tāpat kā īrniekam ir visas tiesības un jāpilda visi pienākumi saskaņā ar šo dzīvojamās telpas īres līgumu. 5.punkts – pilngadīgajiem ģimenes locekļiem līdz ar īrnieku ir solidāra mantiska atbildība par saistībām saskaņā ar šo līgumu.

No 2011.gada 17.novembra izziņas Nr.24/20.3 – 1.-25/1434 (lietas lapa 8-9) redzams, ka /adrese/, reģistrēti /pers. B/, /pers. C/ un nepilngadīgais /pers. E/.

Tādējādi nav strīda, ka 1993.gadā /pers. B/ ir izīrētas dzīvojamās telpas Nr./adrese/, kuras bez viņas dzīvo un lieto pilngadīgais /pers. C/ un nepilngadīgais /pers. E/.

[9.3] No Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr. /numurs B/(lietas lapa 27-28) redzams, ka nekustamā īpašuma /adrese/ īpašnieki ir /pers. A/ un /pers. E/, kuriem katram pieder ? domājamā daļa no zemes un ēkām. Īpašuma tiesības prasītajiem nostiprinātas 2002.gada 23.janvārī.

Likuma „ Par dzīvojamo telpu īri" 8.pants noteic, ja dzīvojamā māja vai dzīvoklis pāriet citas juridiskās vai fiziskās personas īpašumā, jaunajam īpašniekam ir saistoši iepriekšējā īpašnieka noslēgtie dzīvojamās telpas īres līgumi. Līgumus var grozīt tikai šajā likumā noteiktajā kārtībā.

No lietas materiāliem izriet, ka jauns dzīvojamās telpas īres līgums starp pusēm nav noslēgts. No lietas materiāliem tiesa secina, ka prasītāji ir piedāvājuši noslēgt jaunu īres līgumu, bet atbildētāji tam nav piekrituši. Par minēto tiesas ieskatā liecina, /pers. C/ 2011.gada 27.jūnija iesniegums (lietas lapa 66), kurā viņš norāda, ka tā kā nav noslēdzis jaunu, sev neizdevīgu – terminētu līgumu, iespējams, ka šī brīža mājas īpašnieki vēlās no viņa kā īrnieka atbrīvoties. Tā kā jauns īres līgums nav noslēgts, prasītājiem ir saistošs 1993. gada 17.maijā noslēgtais Dzīvojamās telpas īres tipveida līgums, kas noslēgts ar /pers. B/.

[9.4] Prasītaji lūguši piedzīt no atbildētājiem parādu par īri un pakalpojumiem par periodu no 2010.gada decembra līdz 2014.gada 28.februārim LVL 3196,01.

No parāda aprēķina par īri un pakalpojumiem redzams, ka parāds par īri un pakalpojumiem par /adrese/ 2012.gada 30.aprīli sastāda LVL 1333,57. Periods 2005.gada aprīlis, 2010.gada decembris līdz 2012.gada 30. aprīlim (lietas lapa 30-32). Parāda aprēķinā detalizēti norādīti gan ikmēneša maksājumi par īri, maksājamās summas par ūdeni un kanalizāciju, aukstās ūdens sistēmas apkopi, elektrību kapņu telpās, atkritumu izvešanu, koda sistēmas apkalpošanu, nekustamā īpašuma nodoklis. Vidējā maksājamā summa mēnesī LVL 71,17. No parāda aprēķina (lietas lapa 90.- 93) par īri un pakalpojumiem redzams, ka parāds par īri un pakalpojumiem par /adrese/ uz 2013.gada 31.oktobri ir LVL 2858,61. No faktūrēķiniem (lietas lapa 111-145) redzams, ka prasītāji ir izrakstījuši

rēķinus par īri un komunālajiem pakalpojumiem par laika posmu no 2011.gada līdz 2013.gada oktobrim. Rēķinos iekļautās pozīcijas atbilst parāda aprēķinā norādītajām pozīcijām.

No parāda aprēķina uz 2014.gada februārī redzams, ka parāds kopā par īri un pakalpojumiem uz 2014.gada februāri ir LVL 3196,01. Parādu veido pozīcijas – īres maksa, ūdens un kanalizācija, aukstā ūdens sistēmas apkope, elektrība kāpņu telpās, atkritumu izvešana, koda atslēgas apkalpošana un nekustamā īpašuma nodoklis. Prasītāji ir izrakstījuši rēķinus par īri un komunālajiem pakalpojumiem par laika posmu līdz 2014.gada februārim, rēķini par atlikušo periodu pievienoti 2014.gada 31.janvāra prasības pieteikuma papildinājumiem.

No iesniegtajiem parada summas aprēķiniem un rēķiniem, secināms, ka parāda summu sastāda sekojošas pozīcijas: īres maksa, ūdens un kanalizācija, aukstā ūdens sistēmas apkope, elektrība kāpņu telpās, atkritumu izvešana, koda sistēmas apkalpošana un nekustamā īpašuma nodoklis.

No atbildētāja pārstāvja paskaidrojumiem secināms, ka tiek apstrīdētas divas pozīcijas „īre" un „ūdens un kanalizācija". Tāpēc tiesa dos savu novērtējumu tikai šo divu pozīciju iekļaušanas pamatotībai parāda aprēķinā.

Pēc sava civiltiesiskā rakstura dzīvojamās telpas īres līgums ir konsensuāls (abpusēji saistošs, kas paredz tiesības uz saistības abiem līdzējiem) un atlīdzības līgums. Maksa, kas ir atlīdzība par telpu lietojumu (īres maksa), ir līguma būtisks nosacījums un tai ir jābūt noteiktai dzīvojamās telpas īres līgumā *(sk. R.Krauze. Par dzīvojamo telpu īri. Likums ar komentāriem. Ceturtais papildinātais izdevums. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2008, 17 lpp).*

Atbildētāji nepiekrīt pozīcijas „īre" iekļaušanai parāda aprēķinā, jo prasītājiem brīdinājums par īres maksas maksas paaugstināšanu bija jāiesniedz īrniekiem vismaz sešus mēnešus pirms plānotās īres maksas paaugstināšanas un tam jābūt pamatotam. Atbildētāji norāda, ka starp viņiem nav neviena rakstiska vienošanās, saskaņā ar kuru būtu jāmaksā lielāka summa par izīrējamās platības vienu kvadrātmetru. Tiesas sēdē paskaidroja, sakarā ar Satversmes tiesas 2006.gada spriedumu īres griesti bija piemērojami tiesiskajām attiecībām līdz 2004.gada beigām, kas nav strīda periods. Noslēgtais īres līgums neparedz izīrētajam vienpusēji paaugstināt īres maksu. Likuma „ Par dzīvojamo telpu īri" 13.pants noteic, ka par īres līguma grozījumiem, t.sk., īres maksas paaugstināšanu īrniekam un izīrētājam ir jāvienojas. Puses nav vienojušās par izmaiņām īres līgumā, tādējādi īres maksa ir „O" .

1993. gada 17.maijā noslēgtā Dzīvojamās telpas īres tipveida līgums nesatur nosacījumus par īres maksas apmēru, tāpēc atbilstoši likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.pantam, par īres maksu ir jāvienojās. Likuma „ Par dzīvojamo telpu īri" 13.pants noteic, ka dzīvojamās telpas īres līguma nosacījumus var grozīt, īrniekam un izīrētājam rakstveidā vienojoties. [..] Izīrētājs vismaz sešu mēnešus iepriekš rakstveidā brīdina īrniekus par tās paaugstināšanu.

2005.gada 4.februārī /pers. A/ nosūtījusi /pers. C/ paziņojumu (lietas lapa 10-12) par to, ka nama /adrese/ īpašnieki paziņo, ka dzīvokļa Nr.9 , /adrese/, īres maksa tiek noteikta no 2005.gada 1.janvāra līdz 2005.gada 31.decembrim LVL 0,60 par vienu kvadrātmetru īrētā dzīvokļa platības, no 2006.gada 1.janvāra līdz 2006.gada 31.decembrim LVL 0,72 par vienu kvadrātmetru īrētās dzīvokļa platības, no 2007.gada 1.janvāra līdz 2007.gada 31.decembrim LVL 0,84 par vienu kvadrātmetru īrētās dzīvokļa platības. Paziņojums nosūtīts uz atbildētāja adresi /adrese/, nav izsniegts jo adresāts nebija pieprasījis, beidzies glabāšanas laiks (lietas lapa 10-11).

2005.gada 4.februārī /pers. A/ nosūtījusi /pers. B/ paziņojumu (lietas lapa 13-15) par to, ka nama /adrese/ īpašnieki paziņo, ka dzīvokļa nr.9 , /adrese/, īres maksa tiek noteikta no 2005.gada 1.janvāra līdz 2005.gada 31.decembrim LVL 0,60 par vienu kvadrātmetru īrētā dzīvokļa platības, no 2006.gada 1.janvāra līdz 2006.gada 31.decembrim LVL 0,72 par vienu kvadrātmetru īrētās dzīvokļa platības, no 2007.gada 1.janvāra līdz 2007.gada 31.decembrim LVL 0,84 par vienu kvadrātmetru īrētās dzīvokļa platības. Paziņojums nosūtīts uz atbildētājas adresi /adrese/, nav izsniegts jo adresāts nebija pieprasījis, beidzies glabāšanas laiks (lietas lapa 14-15).

Tiesa uzskata, ka prasītāji 2005.gadā ir brīdinājuši atbildētājus par īres maksas paaugstināšanu, fakts, ka atbildētāji nav saņēmuši sutītos brīdinājumus, neietekmē pašu paziņošanas faktu.

Laika posmā, kad prasītāji bija sūtījuši atbildētājiem 2005.gadā brīdinājumu īres maksas apmērs bijis noteikts normatīvajā kārtībā, proti likuma „Par dzīvojamo telpu īri" Pārejas noteikumu 4.punktā.

Tā kā likuma „Par dzīvojamo telpu īri" Pārejas noteikumu 4.punkts kopš 2007.gada 1.janvāra nedarbojas (Satversmes tiesas 2006.gada 8.marta spriedums), īres maksa jānosaka – pusēm vienojoties.

Nav strīda, ka šāda rakstveida vienošanās par īres maksu starp prasītājiem un atbildētājiem nav noslēgta.

Civillikuma 1488.pants noteic, kad prasības tiesību uz darījuma pamata vispār un par tā izpildīšanu sevišķi likums dara atkarīgu no tā rakstiskas formas, tad ja rakstisks akts nav sastādīts jāievēro sekojošais: ja viens no dalībniekiem līgumu labprātīgi izpilda, bet otrs izpildījumu pilnīgi vai pa daļai pieņem [..]. Tādējādi, ja tiek konstatēts, ka īres līguma saistības ir pildījuši abi līdzēji – īres maksas maksāšana un īres maksas pieņemšanā, var uzskatīt, ka īres līgums pastāv un mutiska vienošanās no seku viedokļa pielīdzināma līguma rakstveida formai.

Atbilstoši Civillikuma 1469. un 1470.pantam īres maksa ir darījuma (īres līguma) būtiska sastāvdaļa, jo tā ir nepieciešama tā jēdzienam un bez tās pats darījums nav iespējams.

No atbildētāju iesniegtajiem interneta bankā veiktajiem pārskaitījumiem par laika periodu no 2006.gada līdz 2011.gadam uz prasītājas /pers. A/ kontu, ir redzams, ka ir veikti maksājumi LVL 52,52 apmērā ar mērķi komun.pakalp. Dzīv. /adrese/. Nav strīda, ka līdz 2010.gada novembrim (ieskaitot) atbildētāji ir veikuši maksājumus LVL 52 apmērā un prasītāji šos maksājumus ir pieņemuši.

2011.gada decembrī prasītāja nosūtījusi atbildētājiem brīdinājumu, ka parāds par īri un komunālajiem pakalpojumiem no 2010.gada 1.decembra līdz 2011.gada 31.decembrim ir LVL 1003,54. Atbildot uz prasītāju 2011.gada decembra vēstuli atbildētāji prasītājai

(lietas lapa 67) nosūtījuši vēstuli, kurā norādījuši, ka atbildētājiem nav nodoma izvairīties no dzīvokļa /adrese/ **īres maksas, tāpēc atkārtoti lūdz norādīt bankas kontu īres maksas pārskaitījumiem.** Atbildētāju maksājumu apjoms par periodu no 2010.gada decembra līdz 2011.gada decembrim LVL 630,24 apmērā LVL (52,52 x12) ir uzkrāts atsevišķā īres maksas maksājuma konta un tiks pārskaitīts uz prasītāju norādīto kontu nekavējoties.

No paskaidrojumiem tiesai (lietas lapa 55) secināms, ka atbildētāji, atsaucoties uz likuma „Par dzīvojamo telpu īri" $11.^3$ panta trešās daļas 3.punktu ir norādījuši, ka **īres maksa** dažādos mēnešos atšķiras un norāda, ka viņi pēc savas iniciatīvas sāka maksāt lielāku īres summu mēnesī no LVL 25 līdz LVL 52, tādējādi izrādot savu labo gribu. Arī paskaidrojumos (lietas lapa 79) tiesai atbildētāji norāda, ka atbildētāji pēc pašu iniciatīvas sākuši maksāt lielāku **īres maksu** no LVL 25 līdz LVL 52.

No /pers. B/ konta izraksta AS „ SEB banka" (lietas lapa 61) redzams, ka /pers. B/ kontā 2012.gadā veiktas iemaksas no citas personas (/pers. R/), LVL 52,52 mēnesī, mērķī norādīts - īres apmaksa. 2012.gada 25.janvārī tika veikta iemaksa LVL 630,24 apmērā, mērķī – īres maksa, laikā posmā no 2012.gada marta līdz 2012.gada jūlijam, ieskaitot kontā katru mēnesi noteiktu naudas summu, maksājuma mērķī norādīts – īres apmaksa /adrese/. Arī laika posmā no 2012.gada jūlija līdz 2013.gada novembrim uz /pers. B/ kontu katru mēnesi tiek ieskaitīti LVL 52,52, mērķis – īres apmaksa., /adrese/.

No paskaidrojumiem 2013.gada 21.oktobrī tiesas sēdē (lietas lapa 147) redzams, ka /pers. C/, norādot, ka rēķinus nav redzējis, paskaidro, ka **īres maksu** viņi veic saskaņā ar īres līgumu, paskaidro, ka prasītāji neņem no viņiem naudu par īri un komunālajiem pakalpojumiem, lai viņus izliktu no dzīvokļa, katru mēnesi viņi bankas kontā ieskaita LVL 52,20, kas ir **īres maksa**, kas paredzēta prasītājai. Nauda, ko viņš katru mēnesi ieskaita bankas kontā ir aprēķināta saskaņā ar īres līgumu (lietas lapa 148).

Arī no atbildētāja pārstāvja paskaidrojumiem 2013.gada 21.novembra tiesas sēdē redzams, ka atbildētāju parstāvis norādījis, ka konta pārskats pierāda to, ka maksājuma mērķis ir bijusi **īres apmaksa** par dzīvokli /adrese/. Atbildētājs ir gatavs maksat par īri. Atbildētāji nav maksājuši par īri, jo prasītājs nav norādījis savu kontu, uz kuru šo naudu ir jāsūta.

2014.gada 24.februāra tiesas sēdē atbildētāju pārstāvis pozīciju mainīja un paskaidroja, ka atbildētāji vienmēr ir uzsvēruši, ka īres maksājumus veikuši saskaņā ar īres līgumu, ar to saprotot īres līguma noteikto maksājumu veikšanu, t.i., maksu par apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem, bet ne īres maksu, jo tāda īres līgumā nav noteikta. /pers. C/ tēvs /pers. R/, veicot maksājumus un norādot mērķī „īres maksa" domājis īres līgumā noteiktos maksājumus, nevis īres maksu tās juridiskajā izpratnē. Atbildētāji ir aktualizējuši uz 2014.gada februāri summu, kas pienākās prasītājiem un tie ir EUR 1403,71 (LVL 986,53).

No visa minēta, tiesa secina, ka ir notikusi mutiska vienošanās par īres maksas apmēru, jo, pirmkārt, ja atbildētāji lieto dzīvojamās telpas, tad to lietošana ir par maksu, jo pretējā gadījumā, tas būtu pretrunā ar īres līguma būtību, bezatlīdzības darījums Civillikuma izpratnē ir dāvinājums, otrkārt, īres maksas lielums ir konstants lielums, tas nemainās, jo tiek aprēķināts reizinot kvadratmetrus ar konkrētu naudas summu, treškārt, no visiem minētajiem dokumentiem un paskaidrojumiem secinams, ka atbildētāji paši uzskatījuši, ka tā ir īres maksu, ceturkārt, atbildētāji ir maksājuši šo naudas summu nemainīgi vairāku gadu garumā un prasītāji īres maksājumus ir pieņēmuši, neceļot iebildumus, piektkārt, nekādu iebildumu, pretenziju no atbildētāju puses līdz pat prasības celšanas brīdim nebija, pierādījumi par pretējo tiesai nav iesniegti. Vērtējot iebildumus, kas tika celti tiesas sēdē par to, ka visi, kas minētās summas ir maksājuši, uzskatījuši tās par apsaimniekošanas un komunālajiem maksājumiem, tiesa uzskata, ka tas ir mēģinājums izvairīties no saistību izpildes, jo kā izriet no atbildētāju pozīcijas lietā - vēlme ir atbrīvot telpas, saņemot par to kompensāciju.

Tiesa nevērtē atbildētāju aprēķinā iekļauto pozīciju „apsaimniekošanas maksa", kas aprēķināta pēc tarifa LVL 0,19 par kvadrātmetru, pamatojoties uz SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" mutisku informaciju par apsaimniekošanas tarifiem, kas noteikti blakus esošajā īpašumā /adrese/ 2012.gadā, jo prasība par no šādas pozīcijas izrietošo summu piedziņu, nav celta, saskaņā ar Civilprocesa likuma 192.pantu tiesa taisa spriedumu uz prasībā norādītā pamata un priekšmeta, nepārsniedzot prasījuma robežas.

Otra pozīcija, ko apstrīd atbildētāji ir pozīcija „ ūdens un kanalizācijas patēriņš", norādot, ka pozīcija nav pamatota ar konkrētiem skaitītāja radītājiem, kas norāda, ka rēķinus prasītāji sagatavojuši paviršī, bez faktiskā patēriņa. Atbildētāji, veicot skaitītāja rādījuma nolasīšanu, konstatējuši, ka kopš skaitītāja uzstādīšanas līdz 2014.gada februārim ir patērēti 124 m^3 aukstā ūdens. Iepriekš skaitītāja rādījumi nav pieprasīti. Norādījuši, ka piekrīt aprēķinam, ka samaksā par šo patērēto daudzumu pēc pašreizējiem tarifiem.

No lietas materiāliem (lietas lapa 44) redzams, detalizēts aprēķins aukstā ūdens pozīcijai.

2006.gada 12.decembra Ministru kabineta noteikumu Nr.999 „ Kārtībā, kādā dzīvojamās telpas īrnieks un izīrētājs norēķinās ar pakalpojuma sniedzēju par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu" (redakcija uz strīdus perioda rašanās brīdi) 1.2.punkts noteic, ka šie noteikumi nosaka kārtību, kādā īrnieks vienojas ar izīrētāju un pakalpojumu sniedzēju par to, ka izīrētājs saņem no īrnieka maksu par pakalpojumiem kopā ar īres maksu un norēķinās ar pakalpojuma sniedzēju. 3.punkts noteic, ja īrnieks dzīvojamās telpas īres līgumā rakstiski vienojas ar izīrētāju par to, ka izīrētājs saņem no īrnieka maksu par pakalpojumiem kopā ar īres maksu un norēķinās ar pakalpojumu sniedzēju, īrnieks ir atbildīgs par pakalpojumu samaksu noteiktos termiņos, bet izīrētājs – par norēķiniem ar pakalpojumu sniedzējiem. 19.punkts noteic, ka īrnieks ūdens mērīšanas līdzekļa rādījumus nolasa katru mēnesi īres līgumā norādītajā termiņā un nodot tos izīrētājam [..] pateriņa sadales aprēķinu veikšanai. 20.punkts, ja īrnieks nav sniedzis informāciju par mērīšanas līdzekļa rādijumus, patēriņa sadales aprēķina veicējs ūdens patēriņu dzīvoklim nosaka, ņemot vērā konkrētā dzīvokļa vidējo ūdens patēriņu patēriņu pēdējos trijos mēnešos.

No dzīvojamās telpas īres līguma 2.2.punkta tiesa secina, ka īres maksa un maksa par komunālajiem pakalpojumiem (kuros ietilpst ūdens), maksājama izīrētājam par katru kārtējo menesi ne vēlāk kā tā paša mēneša 20 datumā.

No prasītajas paskaidrojumiem secināms, ka atbildētāji nekad nav nodevuši ūdens skaitītāja rādījumus prasītājai. Kad ūdens skaitītājs tika uzlikts, lūgusi mutiski nodot rādījumus. 10 gadus nav tikusi ielaista dzīvoklī, nav redzējusi ūdens skaitītājus. Maksājumi par ūdeni aprēķināti atbilstoši noteiktajai kārtībai, kādā par patērēto ūdeni tiek maksāts bez ūdens skaitītājiem.

No aprēķina (lietas lapa 90- 93) redzams, ka tā kā atbildētāji ūdens skaitītāja rādijumus nav nodevuši un aukstā ūdens un kanalizācija 1 personai LVL 5,08 mēnesī, divam personām par ūdeni aprēķināts LVL 10,16 mēnesī (no 2011.gada 1.janvāra līdz 2012.gada

01.jūlijam). Tā kā kopš 2011.gada 10.oktobra minētajā adresē rēģistrētas trīs personas, attiecīgi aprēināts LVL 15,24. No 2012.gada 01 jūlija maksa vienai personai ir LVL 5,03 mēnesī, kas attiecīgi reizinot ar trīs ir LVL 15,09.

[9.5] Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 41.pants noteic, ka izīrētāja pienākums ir pārrēķināt dzīvojamās telpas īres maksu un maksu par pakalpojumiem, ja dzīvojamās telpās lietošana un pakalpojumi nav nodrošināti atbilstoši dzīvojamās telpas īres līguma nosacījumiem, kā arī dzīvojamās mājas (dzīvojamās telpas) tehniskās ekspluatācijas noteikumiem.

Nav strīda, ka namā /adrese/ nav apkures un karstā ūdens, kā paskaidroja prasītāji, ko arī nav apstrīdējuši atbildētāji, tad situmpadeve namam tika atslēgta jau 1996.gadā, sakarā ar parādu. Prasītāji savas īpašuma tiesības nostiprinājuši zemesgrāmatā 2002.gadā. Tādējādi apstāklī, kas namam 1996.gadā atslēgta siltumpadeve, nav vainojami prasītāji, kas bija izīrējuši dzīvojamās telpas atbildētājiem, bet vēlāk nav nodrošinājuši pakalpojumus atbilstoši dzīvojamās telpas īres līgumam. Tiesai nav pamata apšaubīt prasītāju norādi, ka atbildētāji nav vērsušies pie prasītajiem ar prasību pēc centralizētās siltumapgādes, pierādījumi par pretējo no atbildētāju puses nav iesniegti. Arī pierādījumi tam, ka atbildētāji būtu lūguši pārrēķināt dzīvojamas telpas īres maksu un maksu par pakalpojumiem, pamatojot savu lūgumu ar minētā likuma 41.pantu, nav iesniegti.

[9.6] Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 40.pants noteic, ka izīrētāja pienākums ir nodot īrniekam dzīvojamo māju (dzīvojamo telpu) ar visiem tās piederumiem, tādā stāvokli, lai īrnieks varētu dzīvojamo māju (dzīvojamo telpu) lietot un iegūt no tās visu to labumu, kādu viņam saskaņā ar dzīvojamās telpas īres līgumu ir tiesības saņemt. [..] ja dzīvojamā māja (dzīvojamā telpa) neatbilst noteiktajām būvniecības un higiēnas prasībām, izīrētājs un īrnieks var vienoties, ka nepieciešamo remontu veic vai tā izmaksas pilnībā vai daļēji sedz īrnieks. Šajā gadījumā īrniekam ir tiesības uz īres maksas samazinājumu.

Pierādījumi tam, ka dzīvojamā māja neatbilst būvniecības un higiēnas prasībām nav iesniegti. Likums noteic, ka īrnieks var vienoties ar izīrētāju, ka viņš veiks remontu. Kā norāda atbildētāji viņi ir veikuši dzīvokļa remontu, tai skaitā vannas istabu ir aprīkojuši ar boileri, viruvi iekārtojuši ar iebūvētu virtuves tehniku. Dzīvoklis ir aprīkots ar elektriskiem sildītajiem, jo namā nav apkures un arī ar grīdas segumiem, lai saglabātu siltumu dzīvoklī. Vienošanās par to, ka atbildētāji veiks šādus uzlabojumus ar prasītajiem nav, jo pierādījumu šādas vienošanās esamībai atbildētāji nav iesnieguši, atbildētāji arī nav lūguši īres maksas samazinājumu prasītajiem.

[9.7] lebildumus, ka atbildētāji neko nav saņēmuši, ne rēķinus, ne pasta paziņojumus par sūtījuma saņemšanu, kā arī tiesas dokumentus, tiesa atzīst par nepamatotiem, jo no visiem lietas dokumentiem secināms, ka gan prasītāji, gan tiesa ir sūtījuši dokumentus uz atbildētāju deklarēto dzīves vietas adresi, ko pierāda, gan pasta kvītis, gan aploksnes par sūtījumu atgriešanu sūtītājam, jo adresāts tos nav saņēmis.

[9.8] No 2010.gada 22.decembra maksājuma redzams (lietas lapa 58), ka tika veikts maksājums par 2010.gada novembri LVL 52,52 apmērā uz prasītājas /pers. A/ kontu, mērķis – komun.maksa. par novembri 2010. 2011.gada 26.janvārī tika veikts pārskaitījums LVL 52,52 uz /pers. A/ kontu (lietas lapa 59) 2010.gada decembri. Savukārt no maksājuma dokumenta (lietas lapa 60) redzams, ka maksātājs ir saņēmis samaksāto summu par 2010.gada decembri atpakaļ, jo ir ticis slēgts konts.

2011.gada 27.jūnijā /pers. C/ nosūtījis atbildīgajām institūcijām iesniegumu (lietas lapa 66), kurā norādījis, ka īpašnieki vēlās no viņa kā īrnieka atbrīvoties, jo ir nobloķējuši kontu un nedod iespēju nomaksāt īri.

2011.gada 28.decembrī /pers. A/ nosūtīja /pers. B/ brīdinājumu, kurā namīpašuma /adrese/, īpašnieki brīdinājuši, ka parāds par īri un komunālajiem pakalpojumiem no 2010.gada 1.decembra līdz 2011.gada 31.decembrim ir LVL 1003,54. /pers. B/ aicināta samaksāt parādu par īri un komunālajiem pakalpojumiem viena mēneša laikā skaidrā naudā atbildētājai izdevīgā laikā dzīvesvietā /adrese/. Atbildētāja brīdināta, ja parāds par īri un komunālajiem pakalpojumiem viena mēneša laikā netiks samaksāts, tiesā tiks iesniegta prasība par īres tiesību izbeigšanu un izlikšanu, parāda piedziņu (lietas lapa 16). Brīdinājums nav izsniegts (lietas lapa 17).

2011.gada 28.decembrī /pers. A/ nosūtīja /pers. C/ brīdinājumu, kurā namīpašuma /adrese/, īpašnieki brīdinājuši, ka parāds par īri un komunālajiem pakalpojumiem no 2010.gada 1.decembra līdz 2011.gada 31.decembrim ir LVL 1003,54. Atbildētājs aicināts samaksāt parādu par īri un komunālajiem pakalpojumiem viena mēneša laikā skaidrā naudā atbildētājam izdevīgā laikā dzīvesvietā /adrese/. Atbildētājs brīdināts, ja parāds par īri un komunālajiem pakalpojumiem viena mēneša laikā netiks samaksāts, tiesā tiks iesniegta prasība par īres tiesību izbeigšanu un izlikšanu, parāda piedziņu (lietas lapa 18). Brīdinājums nav izsniegts (lietas lapa 19).

No minētiem brīdinājumiem tiesa secina, ka prasītāji ir norādījuši, ka parādu par īri un komunālajiem pakalpojumiem ir gatavi saņemt skaidrā naudā atbildētājiem izdevīgā laikā dzīvesvietā /adrese/.

Ar 2011.gada 29.decembrī laikrakstā „Latvijas Vēstnesis" laidienā Nr. 204 publicēto brīdinājumu atbildētāji ir brīdināti par to, ka īres un komunālo maksājumu parāds no 2010.gada 1.decembra līdz 2011.gada 31.decembrim sastāda LVL 1003,54. Atbildētāji uzaicināti samaksāt parādu viena mēneša laikā no sludinājuma publicēšanas skaidrā naudā, **atbildētājiem izdevīgā laikā /adrese/**. Atbildētāji brīdināti, ka pretējā gadījumā tiks celta prasība tiesā par īres tiesību izbeigšanu, izlikšanu un parāda piedziņu (lietas lapa 20).

2012.gada 21.februārī /pers. A/ nosūtījusi atbildētājiem paziņojumus (lietas lapa 21-24), par to, ka ir jāmaksā nekustamā īpašuma nodoklis. Atbildētājiem atgādināts, ka maksa par īri un komunālajiem pakalpojumiem tiek iekasēta skaidrā naudā ar stingrās uzskaites kvītīm /adrese/, katra mēneša 15.datumā no plkst. 18 līdz 20. Ja viņiem nav iespējas būt minētajā adresē, lūgts saskaņot laikus trīs dienas iepriekš pa telefonu /numurs/.

Gan sludinājumā norādīts, ka atbildētāji uzaicināti samaksāt parādu viena mēneša laikā no sludinājuma publicēšanas skaidrā naudā, **atbildētājiem izdevīgā laikā /adrese/**, gan 2011.gada 28.decembra brīdinājumos, gan 2012.gada 21.februārā brīdinājumā atbildātājiem norādīts, ka īres maksa un maksa par komunālajiem pakalpojumiem tiek iekasēta skaidrā naudā ar stingrās uzskaites kvītīm /adrese/, katra mēneša 15.datumā no plkst. 18 līdz 20 un norādīts, ka, ja viņiem nav iespējas būt minētajā adresē, lūgts saskaņot laikus trīs dienas iepriekš pa telefonu/numurs/.

Viens no argumentiem, kāpēc atbildētāji neatzīst prasību, ir tas, ka prasītāji slēdza norēķinu kontu un naudu skaitīja atpakaļ. Prasītāji atteikušies saņemt maksajumus jebkadā citā veidā, izņemot skaidrā naudā. Prasītāji nav nekādi pamatojuši to, kādēļ iepriekš esošo kārtību, kad maksājumi tika veikti uz prasītāju kontu nevarēja saglabāt arī iepriekš. Tāpēc prasītāju arguments, ka atbildētāji neveica maksājumus, ir nepamatots, jo prasītāji nenorādīja kontu, uz kuru veikt maksājumu. Šāda prasītāju rīcība liecina par savu tiesību nelabticīgu izmantošanu pretēji Civillikuma 1.pantā noteiktajam. Atbildētāji uzskata, ka stingri uzspiežot tikai vienu samaksas veidu, īrnieki tiek ierobežoti, jo viņiem nav iespējas maksāt rēķinus viņiem izdevīgā laikā un vietā.

Likums nenosaka, ka veidu, kādā tiek maksāta īres maksa un maksa par komunālajiem pakalpojumiem, nosaka īrnieks. Izīrētājam ir jānorāda īrniekam, kur un kādā veidā īres maksa un maksa pa komunālajiem pakalpojumiem, ir jāmaksā.

Civillikuma 1828.pants noteic, ja izpildījuma laiks ir noteikts, tad parādniekam tas ir jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu [..] Savukārt 1832.pants noteic, ka izpildījumam vajadzīgs, lai saistības priekšmets būtu izpildīts pilnīgi. Tādēļ kreditoru nevar piespiest saņemt ne daļas izpildījumu, ne kādu citu priekšmetu tā vietā, kuru viņam ir tiesība prasīt.

Nav strīda, ka prasītāji, izteikuši vēlmi saņemt maksu par īri un komunālajiem pakalpojumiem skaidrā naudā ar stingrās uzskaites kvītīm. Tas apstiprinās, gan ar lietā esošajiem dokumentiem, gan ar pušu paskaidrojumiem. No atbildētāju paskaidrojumiem (lietas lapa 54) redzams, ka atbildētaji nenoliedz, ka viņiem tika paziņots, ka iespējams pieteikties 3 dienas iepriekš un saskaņot laiku gadījumā, ja nav iespējams noteiktajā laikā ierasties un samaksāt.

Tiesa uzskata, ka prasītāji ir izpildījuši savu pienākumu un paziņojuši atbildētājiem par maksas maksāšanas kārtību – izpildījuma vietu (atbildētājiem izdevīgā vietā /adrese/), laiks (norādīts konkrēts datums, ja nav iespējams ierasties, norādīts telefons, ar kura palīdzību var saskaņot laiku) un veids – skaidrā naudā ar stingrās uzskaites kvītīm.

Novērtējot pierādījumus lietā, tiesa secina, ka ir bijis tikai viens gadījums, kad kā uzskata atbildētāji prasītāji ir atteikušies pieņemt maksājumu, proti, 2011.gada sākumā, kad nauda maksātajiem tiek atgriezta, jo ticis slēgts konts. Par visu periodu kopš ir strīds, tas ir no 2010. gada decembra līdz 2014.gada februārim, nav neviena cita pierādījumi, ka atbildētāji būtu velējušies veikt maksājumus, bet prasītāji būtu atteikušies maksājumus pieņemt.

Nav strīda, ka naudas summa, kas pēc atbildētāju vārdiem tiek uzkrāta kontā un ir paredzēta prasītājiem, prasītājiem nav samaksāta.

No /pers. B/ konta izraksta AS „ SEB banka" (lietas lapa 61) redzams, ka /pers. B/ kontā 2012.gadā veiktas iemaksas no citas personas (/pers. R/), LVL 52,52 mēnesī, mērķī norādīts - īres apmaksa. 2012.gada 25.janvārī tika veikta iemaksa LVL 630,24 apmērā, mērķī – īres maksa, laikā posmā no 2012.gada marta līdz 2012.gada jūlijam, ieskaitot kontā katru mēnesi noteiktu naudas summu, maksājuma mērķī norādīts – īres apmaksa /adrese/. Arī laika posmā no 2012.gada jūlija līdz 2013.gada novembrim uz /pers. B/ kontu katru mēnesi tiek ieskaitīti LVL 52,52, mērķis – īres apmaksa, /adrese/. No konta izraksta arī redzams, ka no /pers. B/ kontā esošās naudas tiek veikti kartes izsniegšanas izdevumu apmaksa, kā arī vienu reizi no konta tika veikta izmaksa LVL 225 apmērā, mērķī – atmaksa.

No apgrozījumiem kontā tiesa secina, ka nav šaubu, ka /pers. B/ kontā, radinieki ir periodiski veikuši iemaksas ar mērķi – Īres apmaksa /adrese/, taču secinot, ka no šī kontā esošās naudas tiek segtas komisijas par pārskaitījumu, apmaksātas kartes izsniegšanas izdevumi, kā arī no šī paša konta nauda tiek pārkskaitīta uz citu /pers. B/ kontu, tiesa atzīst par pamatotu prasītāju viedokli, ka šis konts ir atbildētāju konts, kurā tiek veikts uzkrājums, taču uzskatīt to par mērķa kontu, kurā atrodas naudas summa, kas paredzēta izmaksāšanai prasītājiem, kā maksa par īri un pakalpojumiem, nav pamata, vēl jo vairāk tāpēc, ka paši atbildētāji sākotnēji bija paskaidrojuši, ka arī visa minētajā kontā uzkrātā nauda, nav domāta prasītajiem. Tiesa nepiešķir ticamību paskaidrojumiem, ka tiek uzkrāts vairāk, ar mērķi nomaksāt nākotnē maksājumus.

Tiesa uzskata, ka ir daudz citu veidu, ka, piemēram, nauda iemaksāšana tiesu izpildītaja depzīta konta, naudas nodošana glabāšanā notaram, vai arī atbildētājiem nebija nekādu šķēršļu, izmantot pasta pakalpojumus un veikt naudas pārvedumu prasītājiem, kā arī galu galā samaksāt skaidrā naudā, sev izdevīga vietā un laikā, iepriekš sazinoties ar prasītāju telefoniski un vienojoties par laiku, jo apšaubāms ir fakts, ka gandrīz trīs gadu garuma atbildētāji nav atraduši laiku, lai izpildītu no īres līguma izrietošos pienakumus. Arī uz atbildētājiem ir attiecināms Civillikuma 1.pants, ka tiesības izlietojamas un pienākumi pildami pēc labas ticības. Tiesas ieskatā, aizbildināšanās ar vienu maksājumu, kas tika atskaitīts atpakaļ – ar iemeslu slēgts konts, nevis, ka prasītāji saņemto naudu būtu atskaitījuši atpakaļ, ko varētu tulkot, kā atteikšanos pieņemt maksājumus, ir meģinājums izvairīties no savu saistību izpildes. Kā jau tiesa norādīja, tad īre dzīvojamās telpas lietošanas tiesību nodošana citai personai par maksu.

[9.9] Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 28.^{2} panta pirmā daļa noteic, ka izīrētājs var izbeigt dzīvojamās telpas īres līgumu, izliekot īrnieku kopā ar viņa ģimenes locekļiem un citām personām bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas šādos gadījumos: 1) ja īrnieks vairāk nekā trīs mēnešus nemaksā dzīvojamās telpas īres maksu, lai gan viņam bija nodrošināta iespēja lietot dzīvojamo telpu saskaņā ar dzīvojamās telpas īres līgumu un normatīviem aktiem; 2) ja īrnieks vairāk nekā trīs mēnešus nemaksā par pamatpakalpojumiem, lai gan viņam bija nodrošināta iespēja izmantot pamatpakalpojumus saskaņā ar dzīvojamās telpas īres līgumu un normatīviem aktiem. Saskaņā ar minētā panta otro daļu izīrētājs pirms prasības celšanas vismaz mēnesi iepriekš rakstveidā brīdina īrnieku par dzīvojamās telpas īres līguma izbeigšanu. Gadījumos, kad izīrētājam nav zināma īrnieka atrašanās vieta, prasību tiesā var celt, ja mēnesi iepriekš laikrakstā „Latvijas Vēstnesis" ir publicēts brīdinājums.

Ņemot vērā sprieduma [9.1] – [9.8] nodibināto, tiesa secina, ka tā pārāda summa par īri un pamatpakalpojumiem pārsniedz trīs

mēnešu maksājumu kopsummu, tādējādi, ar prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem un prasītāja iesniegtajiem pierādījumiem lietā ir konstatēti visi nepieciešamie likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 28.^{2} panta pirmajāun otrajā daļā norādītie apstākļi, kas dod pamatu apmierināt prasību par dzīvojamās telpas īres līguma izbeigšanu un atbildētāju un citu personu izlikšanu no strīdus dzīvojamās telpas, bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas.

[9.10] Likuma ,,Par dzīvojamo telpu īri" 10. panta otrā daļa noteic, ka īrnieka ģimenes locekļiem ir tādas pašas tiesības un pienākumi kā īrniekam. Pilngadīgiem ģimenes locekļiem kopā ar īrnieku ir solidāra mantiskā atbildība par dzīvojamās telpas īres līguma saistībām.

Ievērojot to, ka īrniekam un pilngadīgajiem ģimenes locekļiem ir solidāra mantiskā atbildība par īres līguma saistībām, atzīstams, ka prasība apmierināma un no /pers. B/ un /pers. C/ solidāri par labu /pers. A/ un /pers. E/ piedzenams parāds par īri un pakalpojumiem LVL 3196,01 par laika posmu no 2010.gada decembra līdz 2014.gada 28.februārim.

[9.11] Saskaņā ar Euro ieviešanas kārtības likuma 32. panta otrās daļas 2. punkta „a" apakšpunktu, ja tiesvedība civillietā uzsākta līdz euro ieviešanas datumam, bet spriedums (nolēmums) taisāms pēc 2014. gada 1. janvāra, lietu pabeidz izskatīt lietā „operējot" ar summām latos, bet nolēmumā tās konvertējot saskaņā ar Padomes noteikto maiņas kursu (1 euro = 0,702804 lati) un noapaļojot saskaņā ar Euro ieviešanas kārtības likuma 6. pantu, nolēmumā norādot summu gan latos (informatīvi), gan euro.

Prasība apmierināma, piedzenot no /pers. B/ un /pers. C/ solidāri par labu /pers. A/ un /pers. E/ parādu par īri un pakalpojumiem EUR 4547,51 (LVL 3196,01) par laika posmu no 2010.gada decembra līdz 2014.gada 28.februārim.

[9.12] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu taisot spriedumu par naudas summu piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, kā arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot to apmēru.

Saskaņā ar Civillikuma 1759. panta 1.punktu procenti jāmaksā arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem. Savukārt no Civillikuma 1765. panta seko, ka procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā, ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst prasītāju tiesības saņemt solidāti no atbildētājiem 6% no simta gadā no pamatparāda par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai), ievērojot Civillikuma 1763.panta 1.punkta noteikumus par to, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

[9.13] Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Tiesas izdevumi ir valsts nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi (Civilprocesa likuma 33.panta otrā daļa).

Civilprocesa likuma 35.panta pirmās daļas 8.punkts noteic, ka prasības summa prasībās par īres līguma pirmstermiņa izbeigšanu – maksājumu kopsumma par atlikušo līguma darbības laiku, bet ne vairāk kā par trim gadiem.

Prasītaji, iesniedzot prasību, samaksājuši par prasību valsts nodevu LVL 197,12 (lietas lapa 6), lai gan valsts nodeva par šādu prasību saskaņā uz Civilprocesa likuma 34.panta pirmo daļu uz prasības celšanas brīdi 150 2,5 % no (2083,68 -1000), ir LVL 177,09.

Prasītāji, iesniedzot prasību par parada piedziņu, samaksājuši valsts nodevu LVL 339, 34, lai gan valsts nodeva par šādu prasību saskaņā uz Civilprocesa likuma 34.panta pirmo daļu uz prasības celšanas brīdi 225 4 % no (3196,01 – 1500), ir LVL 292,84.

Prasība ir apmierināta, līdz ar ko atbildētājiem par labu prasītājiem piedzenami tiesas izdevumi – samaksātā valsts nodeva EUR 668,65 (LVL 469,93) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 7,83 (LVL 5,50), kopā tiesas izdevumi piedzenami EUR 676,48.

Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punkts noteic, ka ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu, izsniegšanu un tulkošanu saistītie izdevumi.

Lietā ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi sastāda EUR 42,64 (LVL 29,97), ko veido izdevumi par paziņojumu nosūtīšanu prasītājiem, prasības pieteikuma nosūtīšanu atbildētājiem, paskaidrojumu nosūtīšanu un tiesas pavēstes nosūtīšanu prasītājiem un atbildētājiem. Ņemot vērā, ka prasītāji ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus samaksājuši EUR 7,83 (LVL 5,50) apmērā, tiesa atzīst, ka ar lietas izskatīšanas saistītie izdevumi EUR 34,82 (LVL 24,47), apmērā saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta noteikumiem ir piedzenami no atbildētājiem par labu valstij, no katra EUR 17,40 (LVL 12,23).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1}pantu atbildētājiem nosakāms sprieduma labprātīgai izpildei termiņš 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 93., 97., 193., 194., 195., 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt.

Izbeigt ar /pers. B/, personas kods /personas kods/, 1993.gada 17.maijā noslēgto Dzīvojamo telpu īres līgumu par dzīvojamo telpu - dzīvokli /adrese/.

Izlikt /pers. B/, personas kods /personas kods/, /pers. C/, personas kods /personas kods/, kā arī nepilngadīgo /pers. E/, personas kods /personas kods/, ar visām no viņiem atkarīgām personām un mantām no dzīvojamās telpas - /adrese/, bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas.

Piedzīt solidāri no /pers. B/, personas kods /personas kods/, un /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, un /pers. E/, personas kods /personas kods/, pamatparādu EUR 4547,51 (LVL 3196,01) (četri tūkstoši pieci simti četrdesmit septiņi euro un 51 euro cents) un tiesas izdevumus EUR 676,48, kopā EUR 5223,99 (pieci tūkstoši divi simti divdesmit trīs euro un 99 euro centi).

Atzīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, un /pers. E/, personas kods /personas kods/, tiesības saņemt solidāri no /pers. B/, personas kods /personas kods/ un /pers. C/, personas kods /personas kods/, likumiskos procentus (6% gadā) no pamatparāda par laika posmu līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai), ievērojot Civillikuma 1763.panta 1.punkta noteikumus par to, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, EUR 17,40 (septiņpadsmit euro un 40 euro centi) par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus, kas iemaksājami kontā Nr.LV51TREL2190458019000, saņēmējs: Tiesu administrācija, NMR 90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: 21499 - ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, C 29 6469 12, C 1201-14/24.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, EUR 17,40 (septiņpadsmit euro un 40 euro centi) par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus, kas iemaksājami kontā Nr.LV51TREL2190458019000, saņēmējs: Tiesu administrācija, NMR 90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: 21499 - ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, C 29 6469 12, C 1201-14/24.

Noteikt atbildētājiem /pers. B/, personas kods /personas kods/, un /pers. C/, personas kods /personas kods/, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Maksājuma dokuments par ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu par labu valstij, nekavējoties iesniedzams Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā, Rīgā, Lomonosova ielā 10, 2.stāvā, 244.kabinetā, norādot tiesneses uzvārdu un lietas numuru.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no pilna spriedums sastādīšanas dienas Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns tiesas spriedums tiks sastādīts 2014.gada 26.martā.

Faktiskā pilna sprieduma sastādīšanas diena – 2014.gada 2.jūnijs.

Tiesnese I.Ušakova